

Αξιολόγηση των Πανεπιστημίων Ένας μοχλός ανάπτυξης της χώρας

ΤΟΥ ΕΥΘΥΜΙΟΥ Α. ΛΕΚΚΑ
ΚΑΘΗΓΗΤΗ
ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Εδώ και μερικά χρόνια τέθηκε το ζήτημα της αξιολόγησης των Πανεπιστημίων και των Τεχνικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων της χώρας μας, όχι σαν μια ενέργεια ανάμεσα σε όλες τις άλλες οι οποίες έχουν σαν στόχο την υποτιθέμενη βελτιστοποίηση των σπουδών στην Ανώτατη Εκπαίδευση και την παραγωγή πτυχιούχων ικανών να ανταποκριθούν στις ανάγκες της αγοράς και στις απαιτήσεις της σύγχρονης κοινωνίας γενικότερα, αλλά σαν «σωσίβια» λέμβος για την διάσωση των Πανεπιστημίων από τη συνεχή υποβάθμιση που υφίστανται.

Η υποβάθμιση αυτή οφείλεται κυρίως (i) στην ελλιπή χρηματοδότηση εκ μέρους της πολιτείας η οποία δεν είναι επαρκής να υποστηρίξει τις βασικές δομές ενός Πανεπιστημίου, (ii) στην δημιουργία νέων Πανεπιστημιακών Σχολών σε κάθε σημείο της χώρας για καθαρά μικροκομματικούς λόγους τις περισσότερες φορές, χωρίς κανένα σχεδιασμό των υποδομών, των προγραμμάτων των σπουδών και των αναγκών για την παραγωγή επιστημονικού δυναμικού της χώρας, (iii) στην εισαγωγή ενός τεράστιου αριθμού φοιτητών χωρίς να πληρούν τις προϋποθέσεις ως προς το επίπεδο μόρφωσής τους - δηλαδή εισαγωγή μαθητών με απολυτήριο λυκείου πολύ κάτω από τη βάση - οι οποίοι παράλληλα δημιουργούν μια ασφυκτική κατάσταση στις αίθουσες διδασκαλίας και κυρίως στα εργαστήρια των Πανεπιστημίων, με αποτέλεσμα η παρεχόμενη ποιότητα εκπαίδευσης εύλογα να είναι πολύ χαμηλή και (iv) στις ελλείψεις διδακτικού προσωπικού υψηλού επιπέδου καθώς επίσης και στην έλλειψη βοηθητικού και διοικητικού προσωπικού.

Η αξιολόγηση των Πανεπιστημίων δεν είναι μια ενέργεια στην οποία πρωτοτύπησε η Ελλάδα. Η αξιολόγηση ήδη υπάρχει σε όλα τα Πανεπιστήμια της Αμερικής και των περισσότερων χωρών της Ευρώπης εδώ και μερικές δεκάδες χρόνια. Η αξιολόγηση μάλιστα σε ορισμένες χώρες επί παραδείγματι στη Μ. Βρετανία, στη Γαλλία και τη Γερμανία, αποτελεί οδηγό για το σε ποια Πανεπιστήμια και σε ποιες σχολές θα κατευθυνθούν και θα προτιμηθούν οι καλύτεροι των μαθητών.

Παράλληλα με βάση την αξιολόγηση οι εθνικές αλλά και οι πολυεθνικές εταιρίες επιλέγουν και προσλαμβάνουν φοιτητές που αποφοιτούν από τις καλύτερες των σχολών σε κάθε κλάδο. Στη Μ. Βρετανία επί παραδείγματι υπάρχει φοβερός ανταγωνισμός μεταξύ των εκατοντάδων Πανεπιστημίων της χώρας για το ποιο Πανεπιστήμιο θα πάρει την καλύτερη θέση ή για το ποια Πανεπιστήμια θα βρεθούν μέσα στην πρώτη δεκάδα ή εικοσάδα της κατάταξης που προέρχεται από την αξιολόγηση.

Ανάλογα με τη θέση που καταλαμβάνει ετήσια κάθε Πανεπιστήμιο ή Σχολή στην κατάταξη διαμορφώνονται και οι χρηματοδοτήσεις για τις υποδομές και την έρευνα που διεξάγεται στο Πανεπιστήμιο. Είναι χαρακτηριστική η "μάχη" η οποία γίνεται μεταξύ του USL, του Imperial College, του Oxford, του London School of Economics, αλλά και άλλων Σχολών για την πρώτη θέση στην κατάσταση την οποία προσδοκούν, προσκαλώντας Καθηγητές διεθνούς επιπέδου, εμπλεκόμενοι σε ερευνητικά προγράμματα τεράστιου ενδιαφέροντος και παράλληλα επιλέγοντας τους καλύτερους των φοιτητών οι οποίοι είναι ικανοί να συνεισφέρουν από το πρώτο κιόλας έτος στην έρευνα, η οποία στη συνέχεια μπορεί να προωθηθεί στην παραγωγική διαδικασία με πολύ θετική συνεισφορά στην ανάπτυξη των χωρών.

Η αξιολόγηση ουσιαστικά βασίζεται στις ακόλουθες παραμέτρους:

- Στο παρεχόμενο επίπεδο εκπαίδευσης το οποίο είναι μια μετρήσιμη ποσότητα με βάση την ικανότητα του διδακτικού προσωπικού, τον εξοπλισμό των εργαστηρίων, την υφιστάμενη υποδομή και τέλος την απόδοση των φοιτητών.

- Στην παραγωγή επιστημονικού έργου από τα μέλη του διδακτικού προσωπικού που επίσης είναι ένα μετρήσιμο μέγεθος και αφορά στις πρωτότυπες επιστημονικές δημοσιεύσεις σε διεθνή επιστημονικά περιοδικά με το σύστημα των κριτών και την διεκδίκηση ανάληψης εκ μέρους των σχολών των Πανεπιστημίων, ανταγωνιστικών ερευνητικών προγραμμάτων μέσα από τα οποία ουσιαστικά αυτοχρηματοδοτούνται και αναπτύσσονται τα Πανεπιστήμια.

Οι αντιδράσεις λοιπόν για την προτεινόμενη εφαρμογή του συστήματος αξιολόγησης των Πανεπιστημίων σε καμία περίπτωση δεν δικαιολογούνται απλά και μόνο είναι ενέργειες οι οποίες έχουν σαν στόχο την κάλυψη της ανεπάρκειας ορισμένων Καθηγητών αλλά και ενός αριθμού αμεσών φοιτητών οι οποίοι δεν έχουν πια καμία θέση στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα.

Να καθορισθεί ανώτατο ύψος αποδοχών των διοικητών των δημοσίων επιχειρήσεων

Ζητούν με ερώτησή τους προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών Βουλευτές της Ν.Δ., μεταξύ αυτών και ο κ. Κώστας Τσιπράς

Ο βουλευτής του Νομού μας κ. Κωνσταντίνος Τσιπράς μαζί με συναδέλφους βουλευτές κατέθεσε ερώτηση προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών σχετικά με τον καθορισμό ανώτατου ύψους αποδοχών των διοικητών των δημοσίων επιχειρήσεων. Τα πλήρη κείμενα της ερώτησης είναι ως εξής:

Η επάνοδος της χώρας σε μια πειθαρχημένη δημοσιονομική διαχείριση, για την ευόδωση της οποίας απαιτήθηκε και η λήψη των πρόσφατων φορολογικών μέτρων, υπονομεύεται από ορισμένες πρακτικές στο χώρο των δημοσίων επιχειρήσεων και των οργανισμών κοινής ωφέλειας. Η σοβαρή επιβάρυνση του δημοσίου χρέους από τα δυσθεώρητα χρέη που σώρευσαν

στις περισσότερες εξ αυτών οι διοικήσεις του ΠΑΣΟΚ, καθιστά αναγκαία την οικονομική εξυγίανση τους και αυτονόητα την περικοπή των περιττών δαπανών.

Η προσπάθεια αυτή, ωστόσο, δεν δύναται να προαχθεί εάν οι διοικητές και τα διευθυντικά στελέχη αυτών λαμβάνουν ήδη ή αναλαμβάνουν οι ίδιοι πρωτοβουλία, να χορηγήσουν στους ευατούς τους χρηματικές αποδοχές που δεν συνάδουν ούτε με τα οικονομικά αποτελέσματα των επιχειρήσεων που διοικούν ούτε με τη γενική οικονομική συγκυρία αλλά αντιθέτως αδικούν τη γενική κυβερνητική προσπάθεια και προκαλούν το δημόσιο αίσθημα.

Κυρίως όμως δεν συνάδουν με την εκπεφρασμένη βούληση των εκλογέων και τη ρητή εντολή του Πρωθυπουργού κ. Κ. Καραμανλή για λιτή και ορθολογική διαχείριση, στο πνεύμα της οποίας, άλλωστε, η αλλαγή διοίκησης σε πολλούς οργανισμούς και δημόσιες επιχειρήσεις μετά τις εκλογές του Μαρτίου '04 συνοδεύθηκε από εξορθολογισμό της αντίστοιχης χρηματικής αποζημίωσης.

Επιβάλλεται, συνεπώς, να εξετασθεί η θέσπιση ορο-

φής στο ύψος των πάσης φύσεως αποδοχών όσων διορίζονται σε θέσεις προέδρου διοικητικού συμβουλίου, διευθυντή, διευθυνόντος συμβούλου ή γενικού διευθυντού νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, δημοσίων επιχειρήσεων και Οργανισμών Κοινής Ωφέλειας του δημοσίου τομέα, δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών που έχουν εξαιρεθεί από το δημοσίο τομέα, τραπεζών στις οποίες ο διορισμός Προέδρου του Δ.Σ. ή Διοικητή υπάγεται στις διατάξεις του άρθρου 49 Α του Κανονισμού της Βουλής, των θυγατρικών της ανωνύμων εταιρειών, καθώς και νομικών επιχειρηγούντων τακτικώς από κρατικούς πόρους κατά 50% τουλάχιστον του ετησίου προϋπολογισμού τους.

Οι αποδοχές που συνοδεύουν τις θέσεις αυτές θα πρέπει να μην υπερβαίνουν τις αποδοχές των βουλευτών. Η αντιστοίχιση αυτή ερείδεται στη ratio της νομοθετικής ρύθμισης της μισθολογικής αντιμετώπισης των τελευταίων. Αυτή υπήρξε παρακολούθημα της θέσπισης του επαγγελματικού ασυμβιβάστου των βουλευτών με την τελευταία συνταγματική αναθεώ-

ρηση και θεωρείται ότι παρέχει επαρκές αντιστάθμισμα της " απόσυρσης" τους από τον επαγγελματικό στίβο. Αντιστοίχως, τα πρόσωπα που επιλέγουν την ανάληψη μιας δημόσιας υπηρεσίας, όπως είναι η θέση του διοικητή μια δημόσιας επιχείρησης ή ενός οργανισμού κοινής ωφέλειας, που υπηρετεί ένα γενικότερο οικονομικό σκοπό δημοσίου συμφέροντος και ωφελείας, δεν δικαιολογείται να λαμβάνουν αποδοχές υψηλότερες εκείνων των βουλευτών, ως αποζημίωση για τον αυτό περιορισμό, τη στέρηση δραστηριοποίησης στην ιδιωτική οικονομία, ως στελέχη επιχειρήσεων ή ελεύθεροι επαγγελματίες.

Η επιβολή ενός τέτοιου ορίου θα εξαλείψει την εντύπωση του αυθαίρετου, εν πολλοίς, προσδιορισμού εκ μέρους διοικητών των ιδίων, αυτών, αποδοχών, ενώ θα εμποδωθεί η αντίληψη ότι οι διαχειριστικές εκτροπές της προηγούμενης κυβερνητικής περιόδου, ιδίως στο χώρο των δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών, οι οποίες διόγκωσαν το δημόσιο χρέος, αντιμετωπίζονται αποφασιστικά.

Κατόπιν τούτων, ερωτάται ο κ. Υπουργός, εάν προτίθεται να εισαγάγει ανώτατο όριο στις αποδοχές των διοικητών δημοσίων επιχειρήσεων.

Ορκίσθηκαν 26 νέοι Δασοπόνοιοι

Σε μια απλή, αλλά συναισθηματικά φορτισμένη ατμόσφαιρα, όλο το προσωπικό του τμήματος Δασοπονίας Καρδίτσας αποχαιρέτησε τους νέους αποφοίτους του ευχόμενος «καλή σταδιοδρομία» και «τύχη αγαθή». Στο χαιρετισμό του ο Πρωτοστάτης του Τμήματος κ. Στέργιος Βέργος τόνισε πως στους νέους πτυχιούχους προσφέρθηκαν από το Ε.Π. όλα τα απαραίτητα εφόδια, γνώσεις και εμπειρίες για να γίνουν ικανά στελέχη, αποδοτικά για την παραγωγή και ευαίσθητα για να διαχειρισθούν το φυσικό περιβάλλον της χώρας.

Για τις προσπάθειες τους αυτές ευχαρίστησε θερμά όλα τα μέλη της εκπαιδευτικής κοινότητας

και βέβαια τις ιδιαίτερες ευχαριστίες του εξέφρασε προς τους γονείς και συγγενείς των αποφοίτων που εμπιστεύθηκαν τα παιδιά τους σε ένα περιφερειακό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα, όπως το Παράρτημα ΤΕΙ - Καρδίτσας, δηλώνοντας πως όλοι οι παράγοντες του Ιδρύματος ανταποκρίθηκαν στις προσδοκίες τους, κάνοντας το καλύτερο δυνατό.

Έκλεισε τον σύντομο χαιρετισμό του ευχόμενος στους νέους πτυχιούχους επιτυχία στο δρόμο της ζωής, που από αύριο θα βηματίσουν και τους διαβεβαίωσε πως σε κάθε περίπτωση το προσωπικό του Τμήματος, αλλά και οι υποδομές του, θα είναι στη διάθεσή τους για να διευκολύνουν την επιτυχή επαγγελματική τους σταδιοδρομία.

Πίνακας νέων αποφοίτων του Τμήματος Δασοπονίας (ΤΕΙ/Α)

1. Αναστασίου Μαρία του Φωτίου
2. Βακούλας Χαράλαμπος του Κων/νου
3. Βερούκοκκος Γεώργιος του Εμμανουήλ
4. Γρηγοράκου Αικατερίνη του Σωκράτη
5. Ζήση Βαία του Δημητρίου
6. Ζυμπίδου Κυριακή του Παναγιώτη
7. Καραγιάννη Γιαννούλα του Κων/νου
8. Καστραντα Γεωργία του Ανδρέα
9. Κουμπαρέλου Φωτεινή του Γρηγορίου
10. Κτενάς Γεώργιος του Χριστοφύλλη
11. Κυπαρρίσης Δημήτριος του Αποστόλου
12. Κωνσταντού Αναστασία του Κων/νου
13. Λαμπρακάκη Γεωργία του Γεωργίου
14. Λισγάρα Ξανθή του Θωμά
15. Λιοβαρη Άννα του Ιωάννη
16. Λύτρα Ευαγγελία του Γεωργίου
17. Μπίκου Ζωή του Αποστόλου
18. Νιανιάκα Δάφνη του Γεωργίου
19. Νίκα Νικολίτσα του Λουκά
20. Πραπα Αικατερίνη του Κων/νου
21. Πουτουρίδης Γεώργιος του Παναγιώτη
22. Ριζοπούλου Θώμη του Δημητρίου
23. Σαραντης Αριστέιδης του Θωμά
24. Τίγκα Θεοδώρα του Αθανασίου
25. Χατζηγιαννίδης Γεώργιος του Δημητρίου
26. Χρηστάκης Αλέξανδρος του Λεωνίδα

